

Sygn. akt V Pz 93/13

POSTANOWIENIE

Dnia 28 października 2013r.

Sąd Okręgowy w Piotrkowie Trybunalskim – V Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w składzie:

Przewodniczący: SSO Beata Łapińska

Sędziowie: SO Agnieszka Leżańska

SR(del.) Urszula Sipińska-Sęk- spr.

po rozpoznaniu w dniu 28 października 2013 roku w Piotrkowie Tryb.

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa C. S.

przeciwko M. K. prowadzącemu działalność gospodarczą pod nazwą Zakład (...) w Ł.

o zadośćuczynienie i odszkodowanie

w przedmiocie zażalenia pełnomocnika powoda na zarządzenie Sądu

Rejonowego – Sądu Pracy w Tomaszowie Maz. z dnia 5 lipca 2013r. sygn. akt

IVP 298/11

postanawia: umorzyć postępowanie zażaleniowe na podstawie art. 391 § 2 k.p.c. w zw. z art. 397 § 2 k.p.c.

UZASADNIENIE

Pozwem dnia 27 lipca 2011 roku powód C. S. a wniósł o zasądzenie od pozwanego M. K. Zakład (...) zadośćuczynienie w kwocie 30.000 zł. i odszkodowanie 15,030 zł. w związku wypadkiem przy pracy określając wartość przedmiotu sporu na kwotę 45,030 zł.

Pismem dnia 20 maja 2013 roku powód rozszerzył powództwo zakresie zadośćuczynienia o kwotę 29.000 zł. do 59.000 zł. Po rozszerzeniu powództwa wartość przedmiotu sporu wyniosła 74.030 zł.

Zarządzeniem z dnia 5 lipca 2013 roku Sąd Rejonowy IV Wydział w Pracy w Tomaszowie Maz. ustalił wysokość opłaty stosunkowej od pozwu na kwotę 3.702,00 zł. tytułem opłaty od pozwu w terminie 7 dni pod rygorem zwrotu pozwu.

Na powyższe zarządzenie powód wniósł zażalenie zarzucając mu:

- naruszenie art. 130³ § 2 k.p.c. poprzez jego niezastosowanie i tym samym, obciążanie powoda stosunkową opłatą od pozwu pod rygorem zwrotu pozwu.

W związku z powyższym powód wniósł o:

1. uchylenie zaskarżonego zarządzenia;

2. rozpoznanie przesąd I instancji zażalenia jako oczywiście uzasadnionego na posiedzeniu niejawnym w trybie art. 395 § 2 k.p.c.

W odpowiedzi na powyższe Sąd Rejonowy zarządzeniem z dnia 24 lipca 2013 roku stwierdził brak przesłanek do zastosowania art.395 2 k.p.c. i rozpoznania zażalenia jako oczywiście uzasadnionego oraz uchylił w punkcie 1 zarządzenia wykonawczego z dnia 5 lipca 2013 roku rygor zwrotu pozwu- pisma z dnia 20 maja 2013 roku.

Zarządzeniem z dnia 7 sierpnia 2013 roku akta sprawy przekazane zostały do Sądu Okręgowego w Piotrkowie Tryb. V Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych celem rozpoznania zażalenia.

Zarządzeniem z dnia 10 września 2013 roku przewodnicząca zobowiązała powoda do wypowiedzenia się czy podtrzymuje on zażalenie na zarządzenie o ustalenie opłaty sądowej wobec uchylenia w zarządzeniu o wezwaniu do uiszczenia opłaty sądowej rygoru zwrotu pozwu, a jeżeli tak to Zobowiązał powoda do wskazania zarzutów dotyczących ustalenia opłaty sądowej oraz wezwania do jej uiszczenia bez jakiegokolwiek sankcji w terminie 7 dni pod rygorem ujemnych skutków procesowych.

W odpowiedzi na powyższe wezwanie Sądu pismem dnia 7 października 2013 roku powód cofnął zażalenie .

Sąd Okręgowy – Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

zważył co następuje :

Zgodnie z 391 § 2 w razie cofnięcia apelacji sąd drugiej instancji umarza postępowanie apelacyjne i orzeka o kosztach jak przy cofnięciu pozwu. Gdy cofnięcie apelacji nastąpiło przed sądem pierwszej instancji, postępowanie umarza sąd pierwszej instancji. Natomiast art. 397 § 2 do postępowania toczącego się na skutek zażalenia stosuje się odpowiednio przepisy o postępowaniu apelacyjnym. Rozpoznanie zażalenia na postanowienie w przedmiocie odmowy zwolnienia od kosztów sądowych lub cofnięcia takiego zwolnienia, odrzucenia wniosku o zwolnienie oraz nałożenia na stronę obowiązku uiszczenia kosztów i skazania na grzywnę, odmowy ustanowienia adwokata lub radcy prawnego lub ich odwołania oraz nałożenia na stronę obowiązku uiszczenia wynagrodzenia adwokata lub radcy prawnego dla niej ustanowionego i skazania na grzywnę następuje w składzie jednego sędziego.

Reasumując- z uwagi na cofnięcie przez powoda zażalenia od zarządzenia Sądu Rejonowego w sprawie o sygn. akt IV P 298/11 z dnia 5 lipca 2013 roku, postępowanie zażaleniowe, zainicjowane tym środkiem zaskarżenia, podlega umorzeniu na zasadzie art. 391 2 k.p.c. w zw. z art.3978 2 k.p.c., o czym orzeczono jak w sentencji